

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **L. G.**, zast. JUDr. Františkem Divíškem, advokátem se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2015, čj. 23751/15/5000-10470-708749, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 3. 2017, čj. 31 Af 57/2015-106,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 3. 2017, čj. 31 Af 57/2015-106, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce čerpal peněžní prostředky na projekt zařízení na ekologickou úpravu autovraků, a to na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace vydaného Ministerstvem životního prostředí dne 30. 9. 2010. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj (správce daně) zahájil dne 6. 12. 2013 daňovou kontrolu ve věci zjištění skutečností rozhodných pro správné zjištění a stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů. Dne 16. 12. 2014 správce daně vyměřil žalobci odvody za porušení rozpočtové kázně podle § 139 a § 147 daňového řádu a podle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech. Žalovaný v odvolacím řízení snížil rozhodnutím uvedeným v záhlaví výši odvodu do SFŽP na 102 545 Kč. Krajský soud rozsudkem uvedeným v záhlaví zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak i rozhodnutí správce daně.

[2] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Nesouhlasí s tím, že krajský soud zrušil rovněž rozhodnutí správce daně. Na podporu této argumentace cituje judikaturu. Soud dle stěžovatele nemůže zrušit rozhodnutí správce daně v případě, že se má v řízení dále pokračovat. Zrušit může pouze rozhodnutí orgánu odvolacího. Případné vady lze odstranit v rámci odvolacího řízení, to však v případě zrušení prvoinstančního rozhodnutí nemůže proběhnout.

[3] Kasační stížnost je důvodná.

[4] Podle § 78 odst. 3 s. ř. s. může soud v případě, že ruší rozhodnutí správního orgánu, zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které takovému rozhodnutí předcházelo. Soudu je v zásadě ponecháno na úvaze, zda prvostupňové rozhodnutí zruší. Jeho úvahy a argumentace by se však měly v odůvodnění rozsudku odrazit (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2007, čj. 1 Afs 57/2006-70).

[5] Judikatura dále vymezila, za jakých okolností může soud zrušit prvostupňové rozhodnutí správního orgánu vydané v rámci daňového řízení. Jedná se o situaci, kdy platební výměr vydaný správcem daně neměl být vůbec vydán, event. trpělo-li předchozí daňové řízení takovými vadami, že v něm nelze dále pokračovat (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 11. 2009, čj. 1 Aps 2/2008-76, č. 1997/2010 Sb. NSS; na cit. usnesení ostatně odkazuje i stěžovatel).

[6] Krajský soud shledal důvodným ten žalobní bod, který zpochybňuje vyměření odvodu za porušení dotačních podmínek dělením předmětu veřejné zakázky. Zde bylo porušeno právo příjemce dotace dovolat se zásady legitimního očekávání. Nelze však přehlédnout, že se jednalo o jediný ze sedmi žalobních bodů, který soud shledal důvodným. Odvod za porušení této podmínky byl stanoven na 584,29 Kč, což je v kontextu celkového odvodu do SFŽP ve výši 102 547 Kč částka nevýznamná. Ve zbylých bodech žaloby dal soud za pravdu stěžovateli a žádnou další vadu řízení nekonstatoval. Soud zrušení platebního výměru ani nijak neodůvodňuje. Nevysvětluje ani, proč by uvedený problematický bod nemohl v odvolacím řízení korigovat stěžovatel. Soud tak upřel odvolacímu orgánu možnost korigovat rozhodovací důvody v odvolacím řízení, což správně namítá stěžovatel (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 4. 2009, čj. 8 Afs 15/2007-75, č. 1865/2009 Sb. NSS).

[7] Konstatování stěžovatele, že ani samotný žalobce nepožadoval zrušení rozhodnutí správce daně, však nemá na posouzení zde projednávané věci žádný vliv. Soud totiž může dle okolností zrušit i rozhodnutí orgánu nižšího stupně nehledě na to, zda takový postup žalobce navrhoval (srov. rozsudek ze dne 26. 7. 2007, čj. 1 Afs 57/2006-70).

[8] Lze tedy uzavřít, že krajský soud postupoval nesprávně, neboť bez jakéhokoliv dalšího odůvodnění zrušil krom rozhodnutí stěžovatele i prvostupňové rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). Ani ze spisu přitom není patrné, že by pro postup podle § 78 odst. 3 s. ř. s. byly důvody.

[9] NSS proto napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm bude soud vázán právním názorem NSS (§110 odst. 4 s. ř. s.).

pokračování

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. září 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu